

DOMOVNÍK

č.10 – LISTOPAD 2009

Dále čtete:

- Stacionář vrátil paní Haně důstojnost (str. 2)
- Počátky Charity v rozhovoru s Annou Ekslerovou (str. 3)
- Fotosoutěž zná vítěze! (str. 4)

CITÁT MĚSÍCE: „Bez lidí dobré vůle by život byl jen nákladné a nebezpečné dobrodružství.“ JAN WERICH

Msgre. Veselý vyznamenán

Jako už tradičně u příležitosti státního svátku založení Československé republiky, se i letos 28. října předávala na Pražském hradě nejvyšší státní vyznamenání mimořádným osobnostem naší epochy. Mezi třiadvaceti oceněnými je i Msgre. Josef Veselý, bývalý děkan opavského děkanátu.

Řád Tomáše Garrigua Masaryka III. třídy mu byl prezidentem Václavem Klausem propůjčen za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie a lidská práva. Z důvodu nemoci si však toto vyznamenání nemohl spolu s ostatními převzít. Msgre. Josef Veselý letos oslavil 80. narozeniny. Narodil se 28. července 1929 ve Zlámance u Kroměříže. Po maturitě v roce 1948 vstoupil do kněžského semináře v Olomouci, který však byl po dvou letech zrušen a on, místo na studiích, strávil další tři roky u PTP. Bývalý režim mu znemožnil teologická studia, byl dlouhodobě pronásledován a v roce 1961 byl zatčen za členství ve Společnosti Vladimíra Neuwirtha. Ve vykonstruovaném procesu byl téhož roku odsouzen na 13 let vězení. Ve Valdicích vězňáci jej pak biskup Korec tajně vysvětil za kněze.

Po propuštění v roce 1965 pracoval otec Veselý jako dělník

a teprve v letech 1968 – 1970 mohl dokončit svá teologická studia v Litoměřicích. Poté působil jako kněz na Opavsku a Ostravsku, v roce 1987 se stal farářem ve farnosti Panny Marie v Opavě a posléze i děkanem děkanátu Opava. Ve své pastorační činnosti se soustřeďoval především na nemocné, děti a rodiny. V roce 1991 mu byl udělen titul monsignora a v roce 2005 odešel na odpočinek. Uznání si zaslouží také jeho celoživotní básnická tvorba, za níž v roce 2001 obdržel Cenu Petra Bezruče a v roce 2005 mu ČBK udělila cenu za duchovní literární činnost. Původně Msgre. Josef Veselý publikoval řadu básní a textů jako bibliofilie a soukromé tisky, knižně začaly jeho verše vycházet až po roce 1989. Mezi nejvýznamnější díla patří například kolekce sbírek Kamínky do mozaiky (1992) a Znamení (1992, 2004). Kromě básní vydává otec Veselý

rovněž monografie věnované málo známým lidem, kteří zvláště v minulosti vykonali mnoho dobrého a nenechali se zlomit tehdejší ideologií. Jen díky němu nezapadnou v zapomnění jména a osudy lidí jako Alžběta Jarošová, dr. Antonín Satke, MUDr. Olga Tělučilová, páter Jindřich Jenáček, páter František Bršlica, páter František Vičar a další. Samostatnou kapitolou jeho života byla účast a především pomoc při vzniku Charity Opava. S jeho svolením vznikla krátce po sametové revoluci „Služba křesťanské pomoci“, první dobrovolná služba, na jejichž základech pak povstala nová organizace – Oblastní Charita Opava. Všemi milovaný otec Veselý zůstává Charitě nablízku po celé dvacetiletí. Na zprávu o jeho vyznamenání prezidentem Klausem reagoval ředitel Charity Opava Jan Hanuš takto: „Jsem nadšený, pana děkana si velice vážím. Je to nesmírně lidský člověk, který hodně vytrpěl a je mi líto, že až teprve nyní v pozdním věku se mu dostává zasloužené pozornosti. Každé setkání s ním, je pohlazením duše.“

Vedoucí Klubu sv. Anežky Olga Rampáčková zase vzpomíná na dobu, kdy se s otcem Veselým seznámila. „Zнала jsem jej z bohoslužeb, a když už byla moje maminka hodně nemocná, byla jsem jej poprosit, zda by ji doma nevyzpořoval a nezaopatřil. Byl velmi vstřícný a ochotný. Je to jeden z mála lidí, který člověka neodmítne za žádné situace.“ K propůjčení Řádu T.G. Masaryka pak dodává: „Plně si jej zaslouží a přeji mu hlavně hodně zdraví.“ A to je také přáním nás všech, celé opavské Charity.

Slovo ředitele

Dvacet let spolu

Charita Opava slaví v listopadu 20. narozeniny. Její příběh ale začíná už v 70. letech minulého století, kdy se tajně scházela skupina žen, v níž byly například Anna Ekslerová, Anna a Slávka Foldynovy, Olga Rampáčková a další, aby se spolu modlily a diskutovaly. Zároveň opisovaly církevní a disidentskou literaturu. A už tehdy pomáhaly kde se dalo. Nutno říci, že to byly odvážné ženy, které se pohybovaly na hranici zákona. Potkávání v Kristu trvalo dvě desetiletí a vyvrcholilo revolucí, kdy už konspirace nebyla nutná. V prosinci 1989 se zrodila první dobrovolná služba. Pod názvem „Služba křesťanské pomoci“ fungovala v kostele sv. Vojtěcha formou písemných požadavků a nabídek. Brzy byla otevřena Farní satní skříň a Knihovna křesťanské literatury. V roce 1991 zahájila činnost Charitní ošetrovatelská služba v rodinách.

Charita Opava prošla obrovským vývojem a v současnosti má 17 středisek, poskytuje 11 sociálních služeb, provozuje dvě zdravotnická střediska a mateřské centrum. Zaměstnává postižené. A co je hlavní, zůstává útočištěm pro sociálně, zdravotně a společensky znevýhodněné. Charita Opava se stala neodmyslitelnou součástí života Opavy a jejího okolí. Za dvacet let jsme pomohli tisícům lidí z Opavy i okolí, kteří to potřebovali. Tisíce díky vám všem a ať se nám dlo daří i v dalších desetiletích!

Jan HANUŠ, ředitel

LISTOPAD

Už bez přeměrování

Přímá telefonní linka do Wellnesu již nebude v případě obsazení přeměrována na recepci jako dosud. Přispěje to ke spokojenosti volajících, kteří se sice dovolali do Charity, avšak recepční jim s objednávkou nemohla pomoci. Mohlo se stát, že než se dočkali spojení, minuty ubíhaly a jejich telefonní účet zbytečně narůstal.

LISTOPAD

Den otevřených dveří

Překvapila nás nízká návštěvnost na Dni otevřených dveří, kterého se naše střediska účastnila v rámci Celostátního týdne sociálních služeb, vyhlášeného Ministerstvem práce a sociálních věcí spolu s Asociací poskytovatelů sociálních služeb. Prezentace akce pouze na webu zřejmě není ideální pro okruh našich potenciálních klientů.

CHARITA OPAVA

STALO SE

• Den seniorů u Tomáše

Plněný kuřecí řízek, opékané brambůrky, zákusek a kafičko. Tak vypadalo slavnostní menu, na kterém si v restauraci U Tomáše pochutnali klienti denního stacionáře u příležitosti Mezinárodního dne seniorů. „Tuto pěknou tradici udržujeme v rámci aktivizačních programů již mnoho let a pro většinu z našich staroušek je to jediná možnost, jak si posedět a popovídat jinde, než doma nebo ve stacionáři,“ pověděla nám vedoucí Jana Řehulková s tím, že všem chutnalo a zábava nevázla.

• Medvídek na nakupech

Sdružení MEDVÍDEK nakoupilo v Chráněné dílně ve Vlaštovičkách keramické výrobky za více než šest tisíc korun a ihned si zadalo další objednávku na zboží v dvojnásobné hodnotě. Sdružení má v Praze prodejnu, v níž naše výrobky prodává a k nim přidává i letáčky dílny, čímž nám dělá reklamu. Jak doufáme, zatím úspěšná spolupráce bude pokračovat i v příštím roce.

• Pomůžete?

Středisko vzájemné pomoci doplňuje příruční sklad šatstva, odkud si lidé v hmotné nouzi na základě potvrzení sociálního odboru opavského Magistrátu mohou jednou za tři měsíce vybrat oblečení. Potřebujeme především zimní pánské a dámské bundy, teplé mikiny, zimní boty, šály, čepice, rukavice a ponožky. Příjem osázení pouze po předchozí domluvě. Kontakt: 737 615 459 nebo 553 653 776.

KALENDÁRIUM

* V listopadu 1989 vznikla se svolením děkana Josefa Veselého **Služba křesťanské pomoci**. Prostřednictvím nástěnky a schránky na vzkazy v kostele sv. Vojtěcha zahájena pomoc lidem v těžké situaci.

* 1. listopadu 1991 odstartovala činnost **Charitní ošetrovatelské služby** v rodinách.

* 1. listopadu 1994 začíná pracovat **Keramická rehabilitační dílna**.

* V listopadu 1999 se uskutečnila kolaudace a pozebnání nových prostor **Rehabilitačních dílen** v Jaktáři.

* V listopadu 2003 se Iveta Dunková zúčastnila **6. ročníku Světové abilympiády v Indii v keramické tvorbě**.

* V listopadu 2007 se Charita Opava aktivně zapojuje do **Komunitního plánování**.

Denní stacionář vrátil paní Haně důstojnost

Mezi gratulanty nechyběl ředitel Charity Opava Jan Hanuš.

Téměř každý z nás se bojí stárí, protože už když přichází, ztrácí život jaksi jiskru. Otázka, jak to všechno půjde dál, se vtírá do mysli, zvláště přijde-li nemoc a přátelé se buď někam vytrácejí nebo rovnou odcházejí tam, odkud není návratu. Podobným úvahám se nevyhnula ani sedmadesátiletá Hana Poláchová, klientka Denního stacionáře pro seniory.

Před deseti lety ležela těžce nemocná a po mozkové příhodě na interním oddělení opavské nemocnice. Vzpomíná, že na pokoji s ní tehdy byla bývalá pracovnice Charity Marie Leifertová. Hodně spolu mluvily a vzájemně se podporovaly. „Nevypadalo to se mnou dobře, jednou přišel

pan primář a říká – co s vámi paní Polachová? Tu stejnou otázku jsem si kladla i já, a i když žiji ve spokojeném manželství, přece jen se mi hlavou honily různé věci. A tu paní Maruška odpovídá za mně, že půjdu k nim, tedy do stacionáře.“

Paní Hana je vysoce inteligentní a

sečtělá žena. Až do důchodu pracovala jako sekretářka ekonomického náměstka v Ostroji, manžel je právník. Lidé jako ona nejsou zvyklí dělat si plané naděje. Před oněmi deseti lety dobře věděla, že až se z nemocnice vrátí domů, nebude už nic takové jako předtím. Manžel ještě pracoval a její zdravotní stav vyžadoval celodenní péči. A vydrží jejich vztah takovou zátěž? I na to paní Hana myslela. Proto se ani nerozmyslela. Brzy po návratu z nemocnice začala dojíždět do stacionáře. Našla zde nové přátele a rozptýlení. „Máme tady program, který nás udržuje v dobré kondici a když je člověku dobře po psychické stránce i tělu to prospívá,“ prozrazuje paní Hana starou pravdu a je přesvědčena, že i manželství díky tomu vydrželo pěkně.

Celých deset let dochází do stacionáře pravidelně každý den a v září tu svou desítku oslavila v kruhu přátel. Nechyběl ani obrovský dort od zaměstnanky stacionáře. Děti z Církevní základní školy v Jaktáři si připravily pěvecké vystoupení a popřát k jubileu přišel i ředitel Charity Jan Hanuš. „To byla pro mě obrovská pocta,“ utírá si slzy při vzpomínce na pěkné dopoledne paní Hana a je odhodlaná nepolevit v docházce ani v dalším desetiletí.

Ve Stěbořicích se hodnotilo

V srdečné atmosféře proběhlo tradiční setkání Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení. V Orlovně ve Stěbořicích se 21. října sešli zaměstnanci všech středisek – Wellness, Pokojného přístavu, Denního stacionáře pro seniory, Charitní pečovatelské služby, Charitní ošetrovatelské služby a dobrovolnice z Klubu svaté Anežky.

Na programu dne bylo především zhodnocení činnosti sekce i jednotlivých středisek za letošní rok. Vedoucí si při prezentaci své práce dali záležet, představili novinky a plány a došlo i na lidovou tvořivost. Básnickým nadáním se blýskla především Jana Řehulková z denního stacionáře, která podala veršovaný raport.

Mezi hosty nechyběl otec Jožka Motyka, farář ze Stěbořic, který poskytuje duchovní služby Pokojnému přístavu a přítomným byl představen nový kolega MUDr. Petr Štěpánek, který s mobilním hospicem rovněž dlouhodobě spolupracuje, ale nově již na pracovní úvazek. Pozvání pak neodepřely ani naše personalistky.

Sekce se s díky oficiálně rozloučila s vedoucí Míladou Květovou, která se v nejbližší době chystá na zasloužený odpočinek.

Pak už následovala volná zábava a sympatické bylo především to, že se střediska vůbec nesePARovala. Bavili se všichni navzájem. Vedoucí sekce Petra Thiemlová to zhodnotila s uspokojením: „Mnozí naši zaměstnanci vykonávají denně velmi náročnou práci, která je vyčerpává nejen fyzicky ale i psychicky. Vidí mnoho bolesti a utrpení a mnohdy musí řešit neřešitelné. Proto je dobré sejit se jednou za čas v úplném odlišném prostředí, podívat se na naši práci z jiného úhlu a trochu se pobavit.“

Pochvalu si vysloužil masér Radek Bečka. Neváhal předvést své umění a provedl několik rychlomasáží, především pečovatelkám, které díky své profesi mívají potíže se zády. Závěrečným bombónkem pak byla tombola, kterou naplnili štedří sponzoři. „Vzhledem k tomu, že se letos neuskuteční ples Charity, jeho absenci jsme si alespoň částečně vynahrádili tombolou,“ řekla na závěr vedoucí sekce Petra Thiemlová.

Charita je dnes její rodina

Jak říká přísloví, neštěstí nechodí po horách, ale po lidech. Před dvanácti lety vzala zlá nemoc paní Bohunce z Opavy milovaného syna Vládu. Jediné dítě, jediný smysl života. Zůstala jí jen velká bolest a prázdnota.

Jako by to nestačilo. Během let ji postihlo několik mozkových příhod. Po té poslední strávila osmdesát dní v nemocnici, musela se učit znovu chodit a mučil ji strach, že se nebude moci vrátit domů, že to sama nezvládne. Jako anděl spásy zapůsobila sociální

pracovnice, která paní Bohunce zajistila Charitní pečovatelskou službu (CHPS). „Není tajemstvím, že senioři těžce zvládají přechod do domovů důchodců nebo jiných sociálních ústavů. Proto se snažíme, aby mohli co nejdéle zůstat ve svém prostředí a aby se necítili

izolováni,“ říká vedoucí CHPS Petra Thiemlová a nezastírá, že paní Bohunku si pečovatelky rychle oblíbily.

Chválou nešetří ani paní Bohumila. „Lenička mi vozí obědy a je to takové sluníčko. I když je mladá, pozná když mi není dobře a pomáhá mi řešit moje problémy. Nakupovat se mnou chodila nejdřív paní Helenka, teď Milenka. Ta už ví, co potřebuji, sleduje ceny, upozorní mě na slevy, vybere to nejhezčí ovoce. V pondělí mně pak navštěvuje dobrovolnice Iva, se kterou chodíme na procházky a povídáme si o všem, včetně politiky. Charita je teď prostě moje rodina. Jsem svým pečovatelkám nesmírně vděčná a každý den se na jejich příchod strašně těším.“

Paní Bohunce zatím stačí dovážka obědů a doprovod při nákupu a procházkách. Charitní pečovatelská služba nabízí víc. Seniorům a zdravotně postiženým, jejichž zdravotní stav je stabilizovaný zajišťuje také pomoc při osobní hygieně, nutné pochůzky, pomoc při podávání jídla a pití, běžné práce s udržováním domácnosti, bezplatné sociální poradenství a další individuální služby.

Mimořádně úspěšná brněnská mise Chráněných dílen svatého Josefa

Součástí letošního veletrhu zdravotní techniky MEDICAL FAIR, který se uskutečnil od 20. do 23. října na výstavišti v Brně, byl doprovodný program Pro Váš úsměv, jehož se zúčastnily i naše Chráněné dílny sv. Josefa. A že to nebyla účast pouze symbolická, svědčí skutečnost, že jsme měli zdaleka největší výstavní plochu a naše expozice byla po celou dobu neustále v obložení zájemců o naše výrobky.

Již první den se u našeho stánku sešlo tolik lidí, že naše děvčata nevěděla kam dřív skočit a k prvnímu občerstvení se dostala až pozdě odpoledne. Největším lákadlem pro návštěvníky byly

keramické výrobky, zvláště pak ty, které měly v Brně svoji premiéru. Konvičky, misky, žirafy, reliéfy, sady misek a další rozmanité výrobky mizely doslova před očima. Zájem byl také o bižuterní

doplňky, textilní tašky a drobné šité výrobky. Určitě vyhrát ten, kdo přišel na výstaviště první, maximálně druhý den, protože bylo ještě z čeho vybírat. Tržby z prodeje výrobků překonaly loňský rekord, což je určitě v této ekonomicky nestabilní době velmi pozoruhodné. Poděkování patří všem, kteří se nějakým způsobem podíleli na zdárném průběhu celé akce. Od přípravy a zhotovení výrobků, vychystání zboží, zabalení, dopravy, zajištění celé řady doprovodných věcí až po prezentaci a úspěšný prodej. Chráněné dílny vzorně reprezentovaly nejenom sebe, ale i celou Charitu Opava.

Stane se

Po stopách minulosti

Dvacáté výročí založení Charity Opava je nosným tématem setkání, které pořádá Klub svatě Anežky. Účast přislíbili ředitel Jan Hanuš, bývalá ředitelka Anna Ekslerová a přijdou i další, kteří u zrodu Charity tehdy stáli. Srdečně zveme všechny, které historie, současnost i budoucnost naší organizace zajímá. Akce se uskuteční v pastoračním středisku Minoritského kláštera v úterý 24. listopadu v 16 hodin.

Podnikatelé pozor! Máte již vyřešeno povinné plnění?

Povinný podíl osob se zdravotním postižením můžete plnit čerpáním služeb či nákupem výrobků Charity Opava. Nabízíme například kompletační práce, likvidaci odpadu, masérské služby a výrobky keramické a šicí dílny. Originální předměty na zakázku. Více naleznete na www.charitaopava.cz.

Wellness už myslí na Vánoce

Pokud si již nyní lámete hlavu, co svým blízkým nadělit pod stromček, máme pro vás tip. Wellness nabízí kromě tradičních permanentek také dárkové certifikáty v hodnotě 120, 500 a 1000 korun. Jak uvedl vedoucí střediska Pavel Veverka, už za ten nejlevnější poukaz lze pořídit klasickou masáž či perličkovou a hydromasážní koupel. Kromě toho Wellness nabízí různé masti a špičkové masážní emulze z hadího jedu, které jsou výborné na záda, revma, artrózu a další bolestivé stavy.

Napsali o nás

Dílna po rekonstrukci

Chráněná dílna v Hošticích má velkou perspektivu. Objem zpracovávaného materiálu neustále roste a únosná kapacita je až 1300 tun odpadu ročně, což je dvojnásobek množství z konce loňského roku. Nedostačné prostory bránily přijímat další lidi, především v zimě – v létě se dalo omezeně dělat i venku. To byl také hlavní důvod, proč Chráněná dílna ve Velkých Hošticích loni reagovala v rámci podzimního kola na výzvu Nadace OKD a přihlásila do něj svůj projekt na rekonstrukci.“

Opavský a hlučínský Deník,
9. července 2009

„Modlitba nás provázela celou dobu,“

vzpomíná na počátky Charity Opava před 20 lety její první ředitelka Anna Ekslerová

Když se před téměř dvaceti lety stala Anna Ekslerová první ředitelkou Charity Opava, pracovala ještě jako farmaceutka v komárovské Galeně. Ostatně takové byly původní představy o fungování Charity, která měla být ryze dobrovolnickou organizací. Brzy ale pochopila, že chce-li něco nového vybudovat, musí se zaměstnání se slibnou budoucností vzdát. Manžel Vladimír jí tehdy řekl ať se nebojí – budeš dělat Boží věc a Bůh se postará...

* Muž vás podpořil v životním rozhodnutí, měli jste ale pět malých dětí. Jak jste to zvládala?

Jako rodina jsme drželi pospolu a nové situaci jsme se společně také přizpůsobovali, každý měl své úkoly. Teplé večere jsem ale připravovala denně. Bylo to důležité být a mluvit spolu a ostatně jednoduché vaření je i levnější.

* Vydalo se některé z dětí vaší cestou?

Dvě dcery nepřímo ano. Lidka vystudovala pedagogiku volného času a před mateřskou dovolenou pracovala v Domově Agapé. Anežka studuje speciální pedagogiku a ve volném čase se věnuje jako osobní asistentka těžce

mno-
hém
takové
na-

zdravotně postiženým dětem.

* S čím jste se vy a vaši spolupracovníci v začátcích Charity museli potýkat?

Problémem byl například fakt, že jsme nebyli dostatečně vzděláni, ale možnost získat odbornost pro sociální práci bylo tehdy minimálně. Neexistovalo legislativní prostředí pro služby a tehdejší představitelé různých orgánů a institucí se na nás dívali, jako bychom prováděli nějakou soukromou činnost. My jsme ale samozřejmě potřebovali státní peníze. Na druhé straně, společnost byla otevřenější, v

invenční, což nám vlastně dovolilo začít. Takže jsme bojovali jak jsme uměli a některé projekty jsme si doslova vymodlili. Modlitba nás provázela po celou dobu.

* Na co nejraději vzpomínáte, nač jste hrdá?

Mám v paměti ty každodenní příběhy obyčejných lidí, na které už třeba nikdo jiný nemyslel. Když jsme jim dali pomoc, jakou potřebovali, když se podařilo zmírnit jejich utrpení, vyřešit nepříznivou situaci nebo posloužit při jejich poslední cestě. Na to jsem hrdá a hřeje mně to i po letech.

* Charita má za sebou dvacet úspěšných let. Bylo něco, co se vám nepodařilo?

Mrzí mně, že se nepodařilo rozšířit služby seniorům o rezidenční pobytové služby a za smutné považuji, že nebylo v našich silách zajistit trvalé financování pro Domov Agapé, v němž se léčily děti závislé na drogách. Bylo to v republice jediné zařízení svého druhu a žádné podobné dodnes neexistuje. Ambulantní léčba, bohužel, není u této cílové skupiny efektivní.

službách nabízí při malém počtu klientů totéž, například arteterapii nebo výuku práce na počítači. Není to neehospodárné?

Dobrá otázka. My v Charitě jsme se také zpočátku naivně domnívali, že lidé duševně nemocní, lidé s mentálním postižením a tělesně handicapovaní mohou všechno dělat spolu. V našich Rehabilitačních dílnách to tak dlouho fungovalo, ale jak se časem ukázalo, jen díky osobnostem vedoucích, jako byli pan Rychta, paní Mlýnková a paní Sovadinová, kteří se ke všem chovali bez předsudků a s láskou. Služba však nemůže být závislá na několika lidech. Když nám klientů přibývalo, zjistili jsme, že každá skupina potřebuje úplně jiný způsob podpory a pomoci, zvláště chceme-li, aby tyto lidé plně využívali své schopnosti. Takže v tom neehospodárnost nevidím, je to prostě nutnost.

* Co je podle vás hlavním problémem doby?

Problémů je stále hodně. V Opavě například chybí levné sociální bydlení. Nejsou byty pro zdravotně postižené, mladé rodiny s nízkými platy a nejsou ubytovny. Pokud ano, tak komerční, které situaci neřeší. Nájem za jeden pokoj bez příslušenství se rovná nájmu za třípokojový byt. Lidé, kteří zůstanou sami, zestárnou, onemocní nebo přijdou o práci a jejich finanční situace se podstatně zhorší, nemají šanci vyměnit byt za levnější. Zabředávají tak do hluboké bída, z níž málokdy vede cesta ven.

* Děkuji za rozhovor

RNDr. ANNA EKSLEROVÁ

• **BYDLIŠTĚ:** Opava

• **RODINA:** manžel Ing. Vladimír Eksler, děti Václav, Vojtěch, Ludmila, Vladěna, Anežka, pět vnoučat

• **STUDIUM:** Farmaceutická fakulta v Bratislavě

• **ZAMĚSTNÁNÍ:** Galena Komárov, Charita Opava, Diecézní charita ostravsko-opavská, nyní v důchodu, supervizorka v sociálních službách, inspektorka kvality sociálních služeb

• **KONÍČKY:** práce na zahradě, čtení

* Co se za těch dvacet let změnilo?

Největší změny přinesl před třemi lety zákon o sociálních službách. Řeší ochranu klientů a nastavil podmínky pro charitní služby. Klade na ně vysoké požadavky, ale už není schopen zajistit financování. V této oblasti se toho tedy moc nezměnilo a financování zůstává největší bolestí sociálních služeb. Jako pozitivum beru nárůst odbornosti, který ale provází útlum spontánní motivace a to mně netěší.

* Řada organizací v sociálních

„Můj svět“ už zná vítěze

Již III. ročník fotografické soutěže „Můj svět“ vyvrcholil 27. října slavnostní vernisáží nejlepších snímků v Jaktáři.

Soutěžilo se ve dvou kategoriích, a to Portrét a Život kolem nás. Porota, vedená Jindřichem Streitem, významným českým fotografem a pedagogem Institutu tvůrčí fotografie v Opavě, měla

z čeho vybírat. Celkem bylo do soutěže zařazeno 195 fotografií a vyhlášení výsledků předcházela bouřlivá téměř tříhodinová diskuze. Sám Streit se vyjádřil takto: „Oproti prvnímu ročníku přišlo

sice méně fotek, ale jejich kvalita se prudce zvýšila. Výběr těch nejlepších nebyl vůbec jednoduchý.“

Posuďte sami, od 2. listopadu bude výstava instalována v obchodním centru Tesco Silesia.

Všechny snímky najdete na www.charitaopava.cz

Čestná uznání
Nahoře: Miloš Kolman
Dole: Pavel Černý

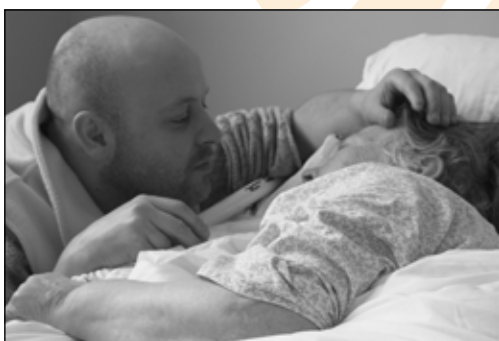
Kategorie Portrét

1. **Martin Holík** – Charita Olomouc
2. **Lenka Judová** – Oblastní charita Žďár nad Sázavou
3. **Aneta Maclová** – Oblastní charita Hradec Králové

Čestná uznání: Pavel Černý – Městská charita České Budějovice, Miloš Kolman – Charita Plzeň, Tereza Houšková – Oblastní charita Žďár nad Sázavou

Série snímků Martina Holíka z Charity Olomouc, za které dostal první cenu v kategorii Portrét.

2. místo: Lenka Judová z Oblastní charity Žďár nad Sázavou.

Kategorie Život kolem nás

1. **Richard Bouda** – Oblastní charita Brno
2. **Martin Holík** – Charita Olomouc
3. **Štefan Gúber** – Charita Opava

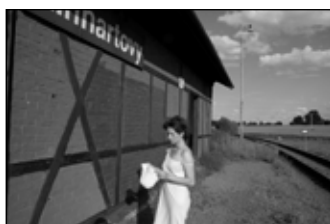
Čestná uznání: Mgr. Pavel Šimek – Arcidiecézní charita Olomouc, Marie Ležáková – Charita Kojetín, Jana Ondejková – Oblastní charita Brno

Vítězná fotografie R. Boudy v kategorii Život kolem nás.

3. místo: Aneta Maclová z Oblastní charity Hradec Králové.

3. místo kategorie Život kolem nás: Štefan Gúber z Charity Opava.

2. místo kategorie Život kolem nás: Martin Holík.

••• Inzerce charity

Nabízíme

• Pro šikovné ruce

Kdo má šikovné ruce a zájem o bavlnky na vyšívání, zbytky vlny a další materiál k ručním pracím, může je získat zdarma. Kontakt: oddělení PR, mobil: 736 127 006

• Vlašské ořechy

Nabízíme loupáné vlašské ořechy za výhodnou cenu 100,- Kč/kg. Zájemci se mohou ohlásit na e-mail: anezka@charitaopava.cz nebo na telefon: 553 710 915 (Jana Ř.).

Poděkování

• Muž na svém místě

Děkujeme Jirkovi LEIFERTOVI za velkou pomoc při povodni ve stacionáři, kdy nám pomohl provizorně upravit prostory tak, aby provoz ve středisku zůstal nenarušen. Naši klienti díky jeho obětavosti nepocítili žádnou újmu ani nepohodlí.

Pracovníci Denniho stacionáře pro seniory

• Děkujeme za stan

Srdečné díky zasiláme panu DREXLEROVI autodopravci z Oldřišova, který Charitě Opava věnoval velký stan na prodejní akce. S přáním Pán Bůh zaplať

• Prodáváte něco? Nebo naopak sháníte? Hledáte někoho? Inzerce zpravodaje Domovník je určena právě pro vás!

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Přicházíme s kyticí přání našim milým kolegynkám **Haně FRIEDRICHOVÉ, Gabriele SÁCKÉ** a

Veronice FUSSOVÉ, které v listopadu slaví své narozeniny. Přejeme hodně štěstí, zdraví, Božího požehnání a mnoho úspěchů v práci.

Pracovníci Sekce sociální pomoci

* V listopadu oslaví narozeniny naše milé kolegyně **Irena CHAMULOVÁ, Marie SOBKOVÁ** a **Dana ČERNÁ**. Přejeme jim hodně štěstí, zdraví, lásky a pohody v kruhu nejbližších.

Kolektiv zaměstnanců Chráněné dílny sv. Josefa

* Už číše s vínem cinkají, oslavence vítají. Připijíme na zdraví, ať ho léta neznají! Našemu bývalému kolegovi **Oldřichu DUŠKOVÍ** přejeme k narozeninám, které oslaví 7. listopadu, hodně štěstí, zdraví a pohody.

Kolektiv Technické dílny ve Velkých Hořticích

* Hodně štěstí, žádné vrásky, další roky plné lásky a s úsměvem na tváři, ať se všechno vydaří! V listopadu má narozeniny **Míša MOŠOVÁ** a my jí přejeme všechno nejlepší a děkujeme, že nám pomáhá vytvářet příjemnou atmosféru ve stacionáři, a vždy když je třeba, dokáže nás svou pohotovou reakcí podržet.

Jana, Zuzka, Růženka, Staňa a Petra

* Život vám píše zase o rok víc, slovíčkem psaným chtěli bychom říct – žijte podle svého, mějte pevné zdraví a narozeniny oslavte, tak jak vás to baví... V listopadu oslaví své narozeniny naši zaměstnanci **Dana ČERNÁ, Veronika FUSSOVÁ, Jan GAJDEČKA, Štěpánka GECOVÁ, Štefan GÜBER, Kateřina HANKOVÁ, Eva HORECKÁ, Bronislava HUSÁROVÁ, Irena CHAMULOVÁ, Tomáš KRÁČALÍK, Marie KREUZBERGROVÁ, Štefan KURINEC, Ludmila LEIFERTOVÁ, Bohuslav MASARYK, Michaela MOŠOVÁ, Stanislav PÍKA, Ludmila SLANIŇOVÁ, Marie SOBKOVÁ, Marie ŠTEFKOVÁ** a **Ludmila TESAŘOVÁ**. Srdečně gratulujeme!

Redakce

••• Listárna Domovníka

Od sociální práce k sobě a zpět

V poslední době jsem byla nucena přemýšlet o tom, co mně vlastně k práci v sociální oblasti přivedlo a kam směřovat dál. Na vysoké škole jsme se učili složité definice, různé směry a obory, ze kterých sociální práce vychází. Až v praxi jsem poznala proč. Odpověď není tak složitá. Sociální práce je to, co vykonává sociální pracovník. Neexistuje jediný výklad – protože každý člověk je jedinečný, ať už klient nebo pracovník. To ve své podstatě určuje, jak bude sociální práce vypadat a jaké služby bude poskytovat. Někdo je nastaven pro bezmeznou pomoc v jakékoliv situaci, kdy si bližní

neví rady. Jiný se drží hesla: „Pomož si a Bůh Ti pomůže“, tedy nechává váhu rozhodování na tom, komu pomáhá a jen ho jeho životem doprovází. Stejně jako jsou různé způsoby pomáhání je i různá motivace proč pomáhat. Nejčastěji to je touha být užitečný, konat v životě dobro. Pomoci, protože mně samotnému bylo pomozeno nebo právě naopak – protože vím, jaké je to být bezmocný. Pomoc a bezmoc – v obou těchto slovech jsou základem tři písmena – MOC. Ano, abychom mohli pomáhat, musíme mít moc. Slovo znějící negativně, ale moc, která se využívá a nezneužívá, je hybnou silou všeho snažení. Hranice je však velmi tenká, proto se sociální pracovníci snaží řídit

Etickým kodexem, Standardy kvality apod. Nevím, jestli je větší pomoc, když někomu podám chleba, získám pro něj finance na nezbytnou věc nebo jen vyslechnu a pohladím slovem. Je tak velká, jak moc si ji cení ten, kdo ji dostává. O ceně pomoci jsme se v Charitě naučila poměrně hodně. Ráda jsem poskytovala krizovou pomoc i psala články o pomáhání Vás ostatních, kolegů. Chci poděkovat všem sociálním pracovníkům, vedoucím a jiným lidem, kteří mě mnoho naučili. Toto je (zatím) poslední článek, který píšu do Domovníku, ale věřím, že se ještě na cestě pomáháním potkáme. Mějte se hezky.

Gabriela LUKŠÍČKOVÁ

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: info@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Listopad 2009.

••• Info servis

Informujeme

•Předvánoční dílna

Mateřské centrum Neškola se již připravuje na Předvánoční dílnu, která se uskuteční v sobotu 28. listopadu od 14 hodin ve farním sále v Kravařích. Zájemci si budou sami vyrobit adventní věnce, zvonečky z pediga, keramické svícny, vánoční ozdoby z papíru a naučí se zdobit perníčky a šperkování.

• 20 let Charity

Dvacáté výročí založení Charity Opava pořádá Klub svaté Anežky za účasti Jana Hanuše, Anny Ekslerové a dalších. kteří u zrodu Charity tehdy stáli. Akce se uskuteční v pastoračním středisku Minoritského kláštera v úterý 24. listopadu v 16 hodin.

Nepropásněte

• Mše za Charitu

Mše sv. za Charitu Opava jsou slouženy pravidelně každý čtvrtek v 7 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Jaktáři. Zveme vás ke společné modlitbě za klienty i pracovníky a dobré dílo Charity Opava.

